

Posudek na bakalářskou práci Radka Šmída *Ochotnické divadlo v západočeském pohraničí v období 70. let 20. století (na příkladu divadelního souboru ve Františkových Lázních).*

Předkládaná bakalářská práce se soustředí na rozbor ochotnické divadelní činnosti v západočeských Františkových Lázních během období tzv. normalizace.

Za hlavní cíl a výzkumnou otázku práce si autor zvolil rozbor působení divadla a jeho spolupráce s dobovými orgány komunistické strany během 70. let minulého století, a zejména do jaké míry dobové mocenské orgány mohly zasahovat po ideologické stránce do běžné ochotnické divadelní činnosti.

Během výzkumu autor hojně používá primární nepublikované archivní materiály. Jde zejména o Archiv divadelního souboru ve Františkových Lázních a Státní okresního archivu v Chebu. Autor čerpá z nepublikovaných materiálů o přehledu činnosti ochotnického souboru od Stanislava Lanka, rozebírá zápisy plenárních zasedání Městského národního výboru ve Františkových Lázních, Okresního národního výboru v Chebu, zápisy z jednání kulturních a školských komisí atd. Současně autor analyzuje oficiální usnesení, nařízení, divadelní kroniky, dobové články apod.

Během tohoto rozboru však autor zachovává kritický odstup od zpracovávaných materiálů, obzvláště od pramenů mocenské proveniencce (všímá si ideologických klišé v dobovém tisku apod.). Tento přístup dělá předkládanou práci velice hodnotnou.

Další silnou stránkou práce je její metodologická vyhraněnost (popis výzkumné metody, vymezení časového rámce, jasné stanovené výzkumné otázky, dodržení citačních norem apod.)

Jak je patrné ze samotného textu práce, autor slepě nepřebírá ustálená klišé o fungování divadla během socialistického období ve smyslu možného jednoznačného odmítání komunistické ideologie. Snaží se nalézt vlastní odpověď na nastolenou otázku. Po kritickém zpracování pramenů a jejich analytickém rozboru dochází autor k závěru, že dobová situace se odlišovala celkovou komplikovaností. Na jedné straně se divadelní soubor snažil nevybočovat z povoleného ideologického rámce (ve volbě repertoáru, představeních „na objednávku“ k významným událostem (výročím apod.)). Působila na to celá řada faktorů, např. že ochotnické divadlo se financovalo z mocenských zdrojů (konkrétně z Městského národního výboru Františkových Lázní, který pak kontroloval ideologickou stránku jeho působení, s. 23-24). Dále zde byla přítomná volba ideologicky „loajálních“ dramaturgů (s. 28 a jiné) a v neposlední řadě silná autocenzura (s.22, 25, 33).

Na druhé straně se z práce dozvídáme, že ze strany mocenských orgánů přesto šlo o jistou tolerantnost vůči působení divadla (šlo zejm. o možnosti vykazování tzv. kulturní činnosti v rámci pravidelných hlášení, na vedoucích pozicích divadla se tolerovali vůči dobovému režimu neloajální jedinci apod.)

Jedná se o velmi metodologicky a analyticky vyspělou práci, která se vyznačuje bohatou škálou použitých pramenů, vlastním analytickým rozbořem pramenných materiálů, metodologickou vymezeností a kritickým přístupem ke zpracování pramenů.

Doporučuji práci k obhajobě s hodnocením „výborně“.

V Praze 27. července r.2014

Alena Marková, Ph.D.